

nemzeti életre kelt. A lehanyatlott félholdat Kemál pasa kiváló modern szel-leme és szervező képessége újra dicsőségesen magasba emelte. Az előadást a nagyszámú előkelő közönség zajosan megtapsolta.

Május 22. DÉPREZ EUGENE · A nagy felfedezések jelentősége

Május havában Budapesten ülésezett a Nemzetközi Történettudományi Kongresszus (Comité International der Sciences Historiques), melynek egyik bizottsága a nagy felfedezések történetének kutatásával foglalkozik. E bizottság — magyar elnöke gróf Teleki Pál egyetemi tanár, főtítkára Milleker Résző egyetemi tanár, — május 22-én a Magyar Tudományos Akadémiában előadást tartott, amelyen Déperez rennesi egyetemi tanár francia nyelvű előadást tartott a nagy felfedezések történetéről. Az ülésen magyar részről gr. Teleki Pál üdvözölte a nemzetközi bizottság tagjait, majd Martineau, a College de France tanárának és a francia gyarmatügyi kiállítás igazgatójának bevezető szavai után Eugene Déperez rennesi egyetemi tanár tartotta meg előadását a nagy fölfedezések okairól. Rámutatott arra, hogy Afrika körülhajózása és az Újvilág fölfedezése a XV. század vége felé nagyon felfokozták a vállalkozó szellemet. Afrika körülhajózásán felbátorodva, Portugália nagyobb feladatoknak vágott neki. 1472-ben, tehát Kolumbus előtt husz évvel, Dániával egyetértésben Grönlandon át akarja elérni Kínát és Indiát, azonban a terv megvalósítás nélkül maradt. Az Óceánon megkezdődött a népek versenye, szabad az út Kelet felé, Indiába és Kínába, Nyugaton pedig egy új, eddig csak sejtett világ merült fel: Amerika. A szellemes és élénk előadót — (aki budapesti és budafoki felfedező úttjáról jó későn érkezett előadása megkezdésére az Akadémiába) — az előkelő közönség igen melegen ünnepelte.

Kirándulás.

1931. április 12-én. Vezető: dr. Cholnoky Jenő elnök. Résztvettek: Baldauf Ernő, Bicsérdy Lajos, Csik József, Flesch Klári, Hegedűs Ferenc, Hetey Magda, Hetey József, Gorka Béla, dr. Grünstein Mihály, dr. Horváth Károly, ifj. Horváth Károly, dr. Kéz Andor, dr. Koch Ferenc, dr. Korpáry Zoltán, Pápa Vilmos, Petrovics Mária, dr. Révay Zoltán, dr. Schmiedl Sándor, Szóts Endre, Tepleczky Aladár, Wieser Vilmos és dr. Réthly Antal főtítkár

Félnapos kirándulás: 8—1. A kirándulótársaság először az óbudai, ún. n. kiscelli párkánysíkot, a Dunának ó-pleisztocén fellegvári terrasszáit tekintette meg. A Várhegyhez hasonlóan a felbukkanó melegforrások mésztufatakarója védte meg az alatta lévő vékony folyami kavicsréteget és a puha oligocén márgát és agyagot a lepusztulásból. Az elnök behatóan ismertette a Duna terrasszainak jelentőségét Budapest településében. A Holzspach-féle téglagyár feltárásaiban igen szépen lehetett látni a rétegeknek azt az elhelyezkedését. Kisebb vetődéseket is meglehetett állapítani. Majd Miklóssy gyógyszerész meghívására a szemlőhegyi új barlangot tekintették meg. A barlangot mint egy éve kőfejtés közben fedezték fel, igen szép karsztos képződésű barlang. Meredek, zeg-zugos, nehezen járható szűk út vezet a barlang alsó terméhez, melynek falait a mésznek rendkívül szép borsószerű kiválási formái borítják, ami arra mutat, hogy a barlang hosszú ideig vízzel volt megtelve. Ennek tulajdonítható a cseppkőképződés hiánya is. Majd megtekintették a nagyarányú Pálvölgyi cseppkőbarlangot is.

Koch.